

ת"פ 37179/06/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 37179-06-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
פלוני
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג ולהם שני ילדים. ביום 07.06.23 נעור בין השניים ויכוח בשל חילוקי דעות על המצב שבין רוסיה ואוקראינה ובעטיו יצא הנאשם מהבית ושב בשעה 02.00 כשהוא אוחז בבקבוק בירה. במעמד זה ובנוכחות ילדי בני הזוג, נטל הנאשם סכין מטבח ואיים על המתלוננת בכך שאמר לה "עכשיו אני אדקור אותך ואת תשתקי". עקב כך נחתך הנאשם מהסכין ובתו הקטנה החלה לבכות. בהמשך היום, בהיותו בגילופין, שב הנאשם לביתו כשבידו בקבוק בירה ומשהבחין שהמתלוננת ארזה את חפציה, אמר לה כי יתאבד וכי לא יהיה טוב.

טיעוני הצדדים והראיות לעניין העונש

2. המתלוננת העידה לעונש ותיארה כי השניים עברו לאחרונה תקופה קשה, לרבות הולדת ילד הסובל ממום בלבו, וכי בשל כך החל הנאשם לעשות שימוש לרעה באלכוהול. המתלוננת תיארה מצוקה כלכלית קשה וטענה שהיא מעוניינת לשקם את היחסים עם הנאשם שכן היא מאמינה "שהיום המחשבות שלו אחרות לגמרי". עם זאת טענה שהנאשם זקוק לטיפול.

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב וכן הוסיף טיעונים על פה. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם הגנה על שלווה הנפש ועל אוטונומיית הפרט וכי מדובר בפגיעה במדרג גבוה לאור כך שהנאשם איים על המתלוננת כאשר הוא אוחז סכין וזאת בנוכחות ילדיהם הקטינים. ביחס למתחם הענישה נטען שהוא נע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל. לאור קיומו של עבר פלילי הכולל עבירות דומות נגד אותה מתלוננת, ובהיעדר סיכוי שיקום, עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל בן 15 חודשים לצד ענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם הפנה לתיקון המשמעותי בכתב האישום וטען כי בסופו של יום נותר איום מילולי בלבד וכי אין מדובר באלימות פיזית. לאור כך, ובהתבסס על פסיקה שהגיש, עתר ב"כ הנאשם למתחם ענישה הנע בין מאסר צופה פני עתיד ועד 8 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות. ביחס לנסיבותיו של הנאשם נטען כי הוא סבל בתקופה האחרונה ממצב דכאוני אך לאחר מעצרו החל בטיפול בבית המעצר. הסנגור הפנה לטיעונה של המתלוננת וטען כי עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם ישן וכי הוא קיבל אחריות למעשיו והביע חרטה. לאור כך עתר הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו

5. הנאשם בדבריו האחרונים הסביר כי המשפחה עברה תקופה קשה בעטייה הוא פנה לאלכוהול אך כיום הוא נמצא בטיפול. הנאשם הכיר בטעותו וביקש להמשיך בדרך נכונה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

6. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בשלוות הנפש, בביטחון האישי ובאוטונומיה של הפרט. מידת הפגיעה אינה קלה, וזאת על רקע האחיזה בסכין והאיום מול ילדי בני הזוג שהם קטינים.

7. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי איום אגב אחיזה בסכין מלמד על סיכון פוטנציאלי ממשי לשלום הגוף ובכל מקרה יש בו להטיל אימה ממשית על המאויים. במקרה זה תוכנו של האיום ("עכשיו אני אדקור אותך ואת תשתקי") תאם את הפעולה הפיזית של אחיזת סכין ואף בכך יש משום נסיבה לחומרה. עם זאת לא צוין שהנאשם עמד קרוב למתלוננת ואניח לטובתו שלא כך היה. עם זאת יש לציין שבמקרה זה נכחו במקום ילדיהם הקטינים של בני הזוג ויש בכך להוסיף חומרה ממשית לאירוע וללמד על היעדר עכבות ושליטה של הנאשם. כמו כן יש בכך לפגוע בנפשם הרכה של הקטינים אשר נאלצו להיחשף לאירוע כה קשה אשר בוודאי ייחקק בזיכרונם (ראו בהשוואה לעניין הפגיעה בנפש הקטין הנחשף לאירוע אלים בין הוריו: ע"פ 1779/22 **אביעד משה נ' מדינת ישראל** (18.6.2023), פסקאות 47-48; אני מודע לכך שהנאשם לא הואשם בהשפעת האירוע על ילדיו והדבר אף לא נטען, אך צוין בכתב האישום שהאירוע התרחש בנוכחותם ולכן ציינתי את הדברים ולעניין זה בלבד). הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת האירוע אך אינני רואה בכך משום נסיבה לקולה ואפשר שיש להביאה אף לחומרה בשל ההתנהגות הכוללת (יציאה מהבית לשעות רבות, שתיית אלכוהול וחזרה הביתה בגילופין ונקיטת אלימות). ביחס לאמור בסעיף 8 לפיו איים הנאשם שיתאבד וכי "לא יהיה טוב" דומה שהמאשימה לא ראתה בכך עבירה (וראו ההרשעה בעבירה אחת בלבד וכן הטיעונים שהתמקדו באיום אגב החזקת הסכין). ואכן, איום בהתאבדות אינו מהווה עבירה (רע"פ 8736/15 **זילפה צוברי בר נ' מדינת ישראל** (17.1.2018)) ואת המילים "לא יהיה טוב" יש לפרש, כאמור, כמתייחסות להתאבדות.

8. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה, ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר וזאת אף כאשר מדובר "רק" באלימות מילולית או נפשית. ראו:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את הצורך להחמיר בענישה במקרים של אלימות והתעללות בין בני זוג ... לטעמי, בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית

עמוד 2

בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד." (רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.2019)).

9. מעיון בפסיקה במקרים דומים ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים החל ממאסרים מותנים (במקרים של שיקום מובהק, בין של הנאשם ובין של מערכת היחסים) ועד מאסר בפועל, והכל תלוי בנסיבות העבירה ובנסיבותיו של הנאשם. כך למשל ראו: רע"פ 1/15 פנחס כצמן נ' מדינת ישראל (19.1.2015), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי רעייתו, אגב חיתוך ידיו בזכוכית, ונידון ל-3 חודשי מאסר על תנאי; רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.2010) בו נידון נאשם בעל עבר פלילי לעשרה חודשי מאסר בשל כך שסטר על פניה של רעייתו, הצמיד סכין לצווארה ואיים להרגה; רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשורת עבירות איומים כלפי בת זוג, הטרדה ופגיעה בפרטיות ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל. הנאשם במקרה זה התקשר למתלוננת מאות פעמים וכן שלח לה הודעות בהן איים עלייה ברצח, דרש לדעת היכן היא שוהה ובשני מקרים אף הגיע למקום בו שהתה, יצר עמה קשר טלפוני ודרש להסיעה לביתה או למקום עבודתה, על אף סירובה. עברו של הנאשם היה מכביד; רע"פ 8253/18 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.2018), בו נידון נאשם לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות בשל הרשעה בעבירת איומים כלפי גרושתו ועורך דינה. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה תוך שנקבע כי "העונש שהושת על המבקש אינו חורג כלל ממדיניות הענישה הנוהגת, ואף מקל איתו בנסיבות העניין"; עפ"ג 24951-11-21 פלוני נ' מדינת ישראל (09.01.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים על בת זוג והחזקת סכין ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. במקרה זה, על רקע ויכוח בנוגע לזמני שהות איים הנאשם על המתלוננת כי ירצח אותה ושלח לה סרטון מאיים תוך שהוא אוחז בסכין יפנית. לאחר מכן הגיע לפתח ביתה; עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 קפש נגד מדינת ישראל (2.2.2011) בו הוטלו על נאשם בעל עבר פלילי רלוונטי 7 חודשי מאסר בשל כך שאיים על גרושתו שיגמור את חייה וכי "הפעם זה לא איום, זה יבוצע". כן הופעל מאסר מותנה; עפ"ג 59103-08-21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (2.9.2021) בו הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהורשע באיומים על אחותו ואביו, כשהוא אוחז בידו בסכין.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירה, נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. חרף העובדה שהנאשם סובל מהתמכרות לאלכוהול אשר משפיעה על תחומי חייו ועל חיי משפחתו, הוא לא עבר הליך טיפולי משמעותי ואף לא התבקש תסקיר. ניתן להסיק שהדבר הושפע לא מעט מהיותו עצור וממגבלות שירות המבחן לסייע לו בנתונים אלו. ואולם המשמעות המעשית היא שהנאשם ישתחרר מריצוי עונשו ללא כל טיפול וישוב להתגורר עם משפחתו כאשר הוא טרם עבר גמילה (ראו דבריה של המתלוננת). יש להצר על מציאות זו והדבר יובא בחשבון בעת קביעת העונש. עם זאת יובא בחשבון כי הנאשם החל, על פי דבריו, בטיפול בבית המעצר.

12. בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בהזדמנות הראשונה, אשר חסכה את הצורך בעדות המתלוננת וכן שיקפה קבלת אחריות למעשים והפנמת הפסול שבהם. כן הבאתי בחשבון את מצבו

הרגשי כנטען ואת הנסיבות האישיות כנטען על ידי המתלוננת. הבאתי עוד בחשבון שהנאשם ביטא הבנה לצורך בטיפול וכי אף החל לדבריו טיפול בבית המעצר ויש לקוות שיתמיד בכך לטובתו ולטובת משפחתו. הבאתי עוד בחשבון, במידה מסוימת, את עמדת המתלוננת שביקשה הקלה בעונשו (ע"פ 2455-09-11 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2011)). לצד כל זאת הבאתי בחשבון את העבר הפלילי המכביד, הכולל שורת עבירות בגין אף נשא מאסרים מאחורי סורג ובריח, לרבות עבירות אלימות ואיומים כלפי המתלוננת. עם זאת, הבאתי בחשבון שמדובר בעבירה משנת 2013 וכי זולת עבירת סמים בגינה נידון בשנת 2020 לעונש מותנה, עבירה זו הייתה האחרונה שעבר (קיימת הרשעה מאוחרת בגין עבירות משנת 2011 בגין נידון לעונש מאסר בחופף לעונש בו נשא אותה עת). לאור כך, המסקנה היא שאין מקום לענישה בתחתית המתחם אלא בגבולו העליון של השליש הראשון (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker (18.5.2023)), פסקה 9).

13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 07.06.23

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, כאשר התנאי הוא שלא יעבור במשך שלוש שנים כל עבירת אלימות נגד בן זוג ואולם ככל שהאלימות תתבטא באיום יישא מתוכם חודשיים בלבד.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אב תשפ"ג, 13 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.